
Anbudet

Eskilstuna - Strängnäs
Släktforskarförening

Informationsblad för Eskilstuna-Strängnäs Släktforskarförening

Nr 2 – 2011

Kvarnen i Strängnäs. Byggd 1855. Foto: Richard Attered

Innehåll

Föreningsinformation	2
Ordförandespalten	3
Koleraepidimin i Eskilstuna under 1850-talet	4
Min farfars farfar distinktions-korpralen Anders Larsson Wictor	9
Årsmötet 5/3 2011	12
Invigning av Eskilskällan på Eskilstuna Stadsbiblioteket 26 mars	13
De resande bröderna i Storlien	14
Kalendarium	16
Nya medlemmar	16
Avlidna medlemmar	16
Våra nya styrelseledamöter	16

Föreningsinformation

Eskilstuna – Strängnäs Släktforskarförening

Dambergsgatan 1
633 41 Eskilstuna
016 - 12 21 47
essf@telia.com

Plusgiro 73 81 41 – 1

Medlemsavgifter 2011

Fullbetalande	200.-/år
Familjemedlem	100.-/år
Medlemskap för ungdom upp till 23 år	25.-/år

Avgift för ny medlem som betalas till föreningen mellan 1/10 och 31/12 ger fullt medlemskap påföljande år.

Adressändring

Skickas till kassören

Föreningens hemsida

essf.se

Öppettider

Se vår hemsida essf.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Richard Attered
(Se styrelseordförande)

Teknisk redaktör

HåkanOlle Larsson
016 – 35 00 35
0706 – 65 29 39
reproconsult@telia.com

Eftertryck eller citat

Får gärna göras ur Anbudet under förutsättning att källan och författaren anges.

Tidskriften Anbudet

Utkommer 4 ggr/år
ISBN/ISSN 9929522492

Manusdagar Till posten

Nr 3 13/8	12/9
Nr 4 15/10	14/11

Webbmaster

Christer Svensson
016 - 51 67 21
070 – 876 77 61
chrsve2@telia.com

Ordförande

Richard Attered
016 - 641 63
070- 341 20 25
richard.attered@telia.com

Vice ordförande

Christer Fredriksson
016 - 14 02 46
kriste.fredrikss@telia.com

Sekreterare

Iris Rehnholm
016 - 51 24 97
iris.rehnholm@telia.com

Vice sekreterare

Kerstin Nilsson
0152 – 149 51
070 – 312 20 17
kernil@algonet.se

Kassör

Kjell Ivarsson
016 -12 35 91
41 ivarsson@telia.com

Övriga ledamöter

Ann-Sofie Johansson
016 -14 68 17
as.j@tele2.se

Gunilla Thörne
0152 -186 63
0730 – 97 34 04
lasse.gunilla@telia.com

Anne-Lie Holmström
0159 – 210 86
070 – 915 86 51
anne-lie.holmstrom@bredband.net

Sören Wister
016 - 35 20 31
070 – 360 47 00
soren.wister@telia.com

Kommittéansvariga

Utbildning

Sören Wister
(se övriga ledamöter)

Aktiviteter

Ann-Sofie Johansson
(se övriga ledamöter)

Datagruppen Eskilstuna

Christer Fredriksson
(se vice ordförande)

Datagruppen Strängnäs

Anne-Lie Holmström
(se övriga ledamöter)

Gravstensinventeringen

Kjell Ivarsson
(se kassör)

Registervårdsgruppen

Arne Carlsson
016-42 64 10
nils-arne@caritaconsult.se

Resor

Gunilla Thörne
(se övriga ledamöter)

Tidningsredaktion

(se ordförande)

Lokalen Eskilstuna

Christer Fredriksson
(se vice ordförande)

Lokalen Strängnäs

Kerstin Nilsson
(se vice sekreterare)

Kontaktperson Eskilskällan

Richard Attered
(se ordförande)

Revisorer

Gerd Niedergesäss
016 – 51 50 90
gerd.niedergesass@telia.com

Britt-Marie Andersson
016 – 940 03
b-mason999@telia.com

Valberedning

Karl-Inge Karlberg
016 – 252 57
karlberg.skjulsta@telia.com

Leif Lindholm

073-38 78 807
leiflindholm@hotmail.se

Föreningslokalen Strängnäs

Trädgårdsgatan 23 (Vuxenskolan)
0152-134 94

Ordförandespalten

Tiden rinner iväg fort. Den snörika och kalla vintern är ett minne blott. Vi har åter haft ett årsmöte. Som vanligt inleddes det med ett mycket intressant föredrag, som ni kan läsa om i tidningen. Efter föredraget och kaffepausen startade de sedvanliga årsmötesförhandlingarna.

2010 har visat sig varit ett mycket bra år både verksamhetsmässigt och ekonomiskt.

Jag får återigen tacka för förtroendet att leda skutan ytterligare ett år. Tack.

Det blev lite förändringar i styrelsen den här gången. Tre stycken var i tur att avgå plus att ett fyllnadsval skulle göras för en som hoppade av mitt i säsongen. Gunilla Thörne, som var i tur att avgå, invaldes för ett år på den platsen och har hand om föreningens resor. Ulla-Britt Svensson avgick efter sex år i styrelsen och som Utbildningsansvarig. Tack Ulla-Britt för allt arbete du gjort, likaså BG, alias Bengt-Göran Johansson, som tackade för sig efter två år. Båda finns dock fortfarande med i föreningens verksamhet. Ulla-Britt har lovat att "lära upp" sin efterträdare med utbildningsuppdraget och BG är lokalvärd i Strängnäs.

Till de tre ordinarie platserna i styrelsen fick vi två nya krafter från Strängnäs- och en från Eskilstuna-trakten. Anne-Lie Holmström, Mariefred, Kerstin Nilsson, Strängnäs och Sören Wister, Eskilstuna. Välkomna in i gänget.

Anne-Lie har åtagit sig dataansvaret och Kerstin lokalansvaret i Strängnäs. Kerstin är dessutom Vice sekreterare. Sören, en "gammal elev" till mig och flerårig deltagare i Registervårdsgruppen har åtagit sig uppdraget att axla utbildningen.

Nu är den nya lokalen i Strängnäs fixad med allt vad som heter datorer och internetuppkoppling. Det var strul ett bra tag med Internetet som inte ville fungera. Det visade sig efter mycket om och men att Internetoperatören blandat ihop kablarna till fastigheterna. Men nu fungerar det och all verksamhet har kommit igång där. Även i Eskilstuna är uppgraderingarna av datorerna klara.

Vi har avverkat "vårsäsongen" med alla föredrag och kurser. Föredragen har varit välbesökta och mycket intressanta. Nu pågår planeringen för höstens aktiviteter för fullt. Vi får se vad det blir.

Den 13 mars hade vi äntligen ett Regionsmöte efter flera inställda p.g.a. snökaos och annat. Vi kom då fram till att ha en ny Släktforskmässa hösten 2012 här i Eskilstuna. Så nu är planeringen för den igång.

Samarbetet med Eskilskällan f.d. ABM fortsätter och har utökats. Vi har fått ett nytt släktforskarrum på biblioteket, vilket ni kan läsa om i tidningen. Jag hoppas att det här samarbetet på sikt ska bära frukt åt oss.

Registervårdsgruppen har knegat på som vanligt med registreringen av f.-v.-d. till vår Cd-skiva och är nu klara med alla födda t.o.m. 1939. Det återstår lite dubblettkontroll m.m. När Utgåva 3 är klar så meddelas det på vår hemsida, vilken ni bör kolla med jämna mellanrum. Den uppdateras med nyheter titt som tätt.

Gravvårdsinventerarna står i startgroparna för att bege sig ut till kyrkogårdarna och fortsätta med sitt arbete. De är några som har hållit på hela vintern med att pussla ihop alla bilder med underlagen.

Det blir en bussresa till Släktforskarlagarna i Norrköping den 27 augusti. Den är kraftigt subventionerad för er medlemmar, så vill ni hänga med dit gäller det att anmäla sig snabbt.

Så gott som alla Kommittéansvariga är tillsatta. Den som är intresserad av att hjälpa till i någon av våra kommittéer som aktiviteter, data, resor, gravvård, lokaler, registervård, tidningsredaktion och utbildning i både Eskilstuna och Strängnäs kan ta kontakt med resp. kommittéansvarig. Dessa finner ni på sid. 2 i Anbudet.

Till sist önskar jag er en trevlig och skön sommar.

Richard Attered

Koleraepidemin i Eskilstuna under 1850-talet

Koleran var den tvivelsutan mest omfattande epidemi som drabbat staden i hela dess historia. Stora delar av Sverige led under 1850-talet av koleran i mer eller mindre omfattning. I slutet av år 1850 var sjukdomen koncentrerad till landets södra och sydvästra delar i Göteborg, Uddevalla, Råå, Ronneby och Malmö. Kunskapen om koleran var inte helt ringa utan man hade vetskapen om följderna av sjukdomen, dess hastiga förlopp och att när den väl slagit till krävdes restriktioner för människors rörlighet in och ut i staden.

Man var också införstådda med att det krävdes en separat vårdinrättning i staden och ett stort antal frivilliga, som skulle ikläda sig rollerna, som sjukvårdspersonal. Rapporterna om sjukdomens härjningar i Sydsverige under hösten fick de styrande i Eskilstuna att reagera och agera och man tog det säkra före det osäkra och inrättade en Sundhetsnämnd. Denna nämnd valdes för varje period och för årets sista tre månader valdes:

- Borgmästare Hallström
- Dr Ulfört
- Fabrikör Bruce
- Rådman Walgren
- Fabrikör Heljstrand
- Fabrikör Hedlund
- Skomakare Söderholm

I fabrikör Helgestrands bostad inrättades en sundhetsbyrå dit medicin transporterades och ett litet apotek inrättades där fristadsborna kunde erhålla erforderlig medicin och slippa vandra den långa vägen till apoteket i Gamla staden. Svenska läkarsällskapet gav ut pamfletter, foldrar och annan litteratur i syfte att på ett snabbt och enkelt sätt informera medborgarna i landet om de sjukdomar och epidemier som kunde uppstå. Bland dessa alster fanns uppgifter om kolerans kännetecken och behandling. På så sätt var staden förberedd.

Som ytterligare försiktighetsåtgärd blockerades staden genom en så kallad spärrningsåtgärd. Samtliga

infartsvägar blockerades vid tullstationerna utanför staden. Detta betydde att stadens ekonomi fick en törn när handel och hantverk påverkades. Som tur var för den här gången klarade sig Eskilstunaborna från koleran och vad viktigare var att beredskapen visade sig vara mycket god.

Fram till 1853 var koleran en farsot som inte besvärade våra trakter nämnvärt. Möjligtvis kunde pratet och skvallret vandra mellan människor men mer än så kom man inte i kontakt med den. I augusti 1853 kom information från Stockholm om att tre personer hade insjuknat i sjukdomen. Eskilstunas styrande vilade inte på hanen utan skred till verket direkt. Lika raskt som man agerat 1850, lika snabbt satte man igång arbetet för att om möjligt lindra kolerans åverkan. Sundhetsnämnden återinrättades, denna gång för hela senare delen av 1853. Denna gång innehöll nämnden följande namn:

- Borgmästare Hallström
- Dr Malm
- Dr Lundberg
- Rektor Arenberg
- Rådman Heljstrand
- Skomakare Söderholm
- Fabrikör Hedlund
- Fabrikör Bruce
- Läkarbiträde Dr Grönvall
- Handlande Johansson

Följande beslut kom in till magistraten från sundhetsnämnden:

1. Inga omogna frukter, förskämda eller andra osunda födoämnen fick på torg eller allmän plats säljas, lika lite enskilda hushåll. Vite utgick med 3 R:dt 16 sk B:ko och varan omhändertogs.

2. I bodar, magasin och andra försäljningsställen fick det inte förekomma några förskämda födoämnen, dricks- eller andra varor. Dessa skulle föras utanför staden och grävas ned.

3. Allt såväl inomhus som å gårdars och gators renlighet iakttagas, varför alla osunda och illaluktande ämnen genast föras utanför staden. Gator och rännstenar skulle ordentligt rengöras, sopas och där

det behövdes sköljas med friskt vatten. Vite utgick med 3 R:dt 16 B:ko och varan omhändertogs.

4. Resande personer som anlant staden från smittade eller misstänkt ort och således ej medföra rent sundhetspass, ej får uppehålla sig i staden längre tid än som nödvändigt är för att byta häst vid stadens gästgivargård. Endast där får de övernatta. Vite 6 R:dr 32 sk B:ko för dem som hyser dem.

Att denna fyrapunktsplan tillkom 1853 och inte 1850 kan bero på ny kunskap som inhämtats från de andra städerna under början av 1850-talet där koleran dragit fram. Man hade begåvats med nya kunskaper om hur man skulle handskas med epidemier. Man upprättade också ett nätverk av tillsyningsmän som var för sig skulle ansvara för ett av sju-ton distrikt som delade in Gamla staden, Nystaden, Fristaden och Carl Gustafs stad. Exempel på sådana distrikt var 1:a distriktet Bruksroten. Tillsyningsmän var Fabrikör S Palmgren och kopparslagare A Norrman och 4:e distriktet från Skinnarbron till Tullen inbegripet Nya Kyrkogårdsgatan. Tillsyningsmän var här H Åhlin och fabriksidkare Z Hofstedt. Med det allvarliga läget i minne får man anta att de 17 distrikten bemannades med ansvarstygda stadsbor som alla kände sitt kall.

Men det fanns andra uppgifter som också krävde ansvarstygda deltagare. I händelse att kolera bröt ut anlidades åtta friska arbetskarlar som sjukbärare. Eftersom stadens lasarett som var beläget norr om Gamla staden efter nuvarande Strandgatan, inte kom ifråga som epidemisjukhus då det behövdes för andra sjuka, så fick en annan större lokal hysa den eventuella farsotens offer. Stadens flickskola fick ställa in sina lektioner under en tid för att erbjuda plats för eventuellt kolerasjuka stadsbor. Inventarier som sängar och madrasser bars in i skolan och återigen trycktes läkarsällskapets underrättelse om kolerasjukdomen som snabbt skulle delas ut till medborgarna.

Med 1850 års spärrningar av staden i färskt minne och det negativa resultatet den medförde, beslutade man vid rådhusförhandlingar att staden denna gång inte skulle spärras. Förra gången det gjordes, led staden brist på nödvändiga varor från landsbygden och detta ville man inte upprepa.

Man valde därför att hålla ett extra vakande öga vid stadsgränsen och vidtog alla nödvändiga försiktighetsåtgärder.

Grannstaden Torshälla stod i direkt kontakt med huvudstaden genom den regelbundna båttrafiken med ångfartygsbolaget på Mälaren. Därför upp-rättades en karantänsanstalt för de varor som kom från Stockholm. Försiktighetsåtgärden var berättigad eftersom skeppare Ståhl från Torshälla vars båt låg för lastning i Stockholm hade insjuknat i koleran och var utom all räddning. Osäkerheten om att farsoten hade spridit sig till Eskilstuna eller inte, gjorde att människorna började anpassa sig efter den uppfattningen och livet började ta andra former och rutiner blev borttryckta ur det vardagliga sammanhanget. Öster och Väster Rekarne Hushållningsgille arrangerade årligen ett sommarmöte som detta år, 1853 skulle hållas vid Ryningsberg i Husby-Rekarne socken utanför Eskilstuna den 26 september. Man tog dock beslutet att för detta möte avsätta en senare tid just på grund av att man inte var helt säker på kolerans spridning och utbredning. Staden inträdde i ett sorts beredskapsläge där fienden lurade utanför stadens hank och stör och där skulle den också vara. Den information som stadens medborgare fick under den här tiden om kolerans utbredning i Sverige, sträckte sig till vad den lokala tidningen skrev och vad som kunde läsas i de tidningar som kom från exempelvis Stockholm. Aftonbladet hade till exempel en separat kolerabulletin som behandlade ämnet och som informerades människorna som läste tidningen att från lördagen den 3 till den 8 september insjuknade 807 personer och av dessa hade 503 avlidit.

Men det var inte bara kalla fakta som presenterades utan mer eller mindre illvilliga rykten spreds om att kolera till exempel hade kommit till Västerås men några reella fall kunde inte bekräftas. Några dagar senare blev det bekräftat att ett fall av kolera i Västerås hade upptäckts och i Torshälla hade ett färskt liknande fall upptäckts och grunden till det hela berodde enligt Eskilstuna Allehanda på en ökad spritförtäring som möjliggjort mottaglighet för denna sjukdom. Här kom ett direktiv från högre ort att det ankom på varje husbonde att varna varje tjänare och arbetare för vådan av ett sådant oansvarigt utsvävande liv. Myndigheterna i form av sundhetsnämnden samt borgmästare repeterade de allmänna direktiv för kolerasjukdomen och sundhetsresepasset i tidningen.

Vid den här tidpunkten ansåg stadens borgerskap och gårdsägare att situationen krävde en samling

kring ett nytt förslag. Man kallade till sammanträde inför magistraten i Rådhuset. Man hade på grund av kolerans starka utbredning i landet känt sig tvingade till ett nytt ställningstagande i frågan kring spärrningen av staden. Man ansåg det nödvändigt och önskade därför att vakthållning eller bevakning skulle upprättas vid stadens tullar för att hindra resande och kringvandrande personer som kom från smittat ort att ta sig in i staden. Samtidigt kom kolerarapporter från Stockholm som berättade att farsoten hade mildrats i omfattning och styrka.

Det kan vara de rapporterna om lätnad i sjukdomsfrekvens som avgjorde då rådhusrätten och magistratens den 26 september beslutade att inte upprätta spärrning av staden. Stadsfiskal Jansson och Sundhetsnämnden skulle hålla kontroll på trafiken till och från staden.

Nu hade Eskilstuna blivit en belägrad stad med spärrning vid tullarna och en rejäl sanitär upprensning av gator och gränd hade genomförts. Stadens styrande hade upprättat ett speciellt kolerasjukhus och informationsfoldrar hade distribuerats till stadens medborgare. Situationen måste ha tett sig ansträngd för stadsborna under dessa hårda tider men det lurade andra faror. Utanför staden fanns stora delar av den mark som stadsborna använde för sitt uppehälle vad gällde spannmål och betesmark för kreaturen. På slätten utanför staden hade höstsådden gått till spillo. Den hade förstörts av det alltför omväxlande och lynniga vädret och missväxten bredde ut sig. Senare under hösten uppstod ur denna missväxt även brist på djurfoder. Situationen räddades och omfattningen av missväxten mildrades något eftersom potatisskördarna var goda.

Faran över blåstes vid månadsskiftet september-oktober. Eftersom inget nytt fall av den fruktade kolera hade uppdagats i stadens närhet sedan 11 september och spärrningen hade hållit sjukdomen borta från Eskilstuna gjorde att Konungens Befallningshavare därför förklarades Eskilstuna stad fri från kolera och endast ansetts smittad från den 9 september och tre veckor framåt.

Tiden fram till nästa koleraattack mot staden avlöpte lika normalt som tidigare år. Sommaren 1855 passerade med fylleri, slagsmål, försummelse i arbetet, cigarrökning och sedeslöshet. Frossor och nervfebrar förekom under hela året men under den

typiska röt månaden i augusti då omständigheterna för omfattande magbesvär brukade vara orsaken till problem och mänskligt lidande, kom kolera. Det hade uppstått två dödsfall av kolera inom staden.

Den 23 augusti avled lässmeden Anders Gustaf Källström och dagen efter, den sjuttonårige smedslärlingen Carl Reinhold Tellsten i gård 201. "Doktor Malms råd till allmänheten var att inte för minsta magbesvär uppsöka hjälp och få det hävt. Hans råd var att hålla sig stilla för att på så sätt hindra en eventuell farsot. Det viktigaste angreppssättet mot kolera i detta läge var att i bästa möjliga mån hålla en hög renlighet i och omkring bostäderna samt att sörja för en god luftväxling och att efterleva ett gott levnadssätt".

Borgmästare Sven August Hallström samlade den 3 september stadens borgerskap och övriga medlemmar av rådhuspersonal och magistrat för att i anledning av kolerans inträde i staden välja en ny sundhetskommitté. I och med detta möte bestämdes ännu en gång att åtta stycken karlar och åtta kvinnor mot en lön av 2 riksdaler per person och dag skulle vid inkallelse till tjänstgöring ta sig an uppgifterna som för de förra att vara sjuk- och likbärare och de senare att vara sjuksköterskor om kolera skulle bryta ut.

Nu skedde allt i rask takt och stadens styrande och andra i samma position fick verkligen bekänna färg. Stadens sundhetsnämnd tog fram de gamla förbuden och de 17 distrikten besattes med sina tillsyningsmän. Stadsläkare Malm tog sig an uppgiften som den handfasta och resoluta karl han var medan mindre nogräknade kolleger demonstrerade ett annat föga smickrande beteende. Flera läkare som skulle bistå Malm under koleraepidemin lämnade Eskilstuna hastigt och återfanns i Stockholm och uppehöll sig där en hel vecka. Då orsaken till besöket i huvudstaden var av bagatellartad typ så sände "Sundhetsnämnden en skarp erinran till Konungens Befallningshavare och anhöll om att läkarna omedelbart åter måste stationeras i staden". Vid Norra Nygatan i fristaden låg änkefru Nystrands gård. Där hade Sundhetsbyrån öppnat en läkarstation där läkare och medicin fanns tillgängliga dygnet runt om det brådskade.

Det finns inte många källor från denna tid som ger oss en ögonblicksbild med dess nerv och inlevelse

som en samtidsskildring kan ge. Pauline Lundström har i sina minnesanteckningar från denna tid kunnat ge en skildring av stämningen som rådde i staden ur en 11-årig flickas perspektiv. "Koleran kom och spred fasa och död i varje vrå av den lilla staden. Allt vad liv och rörelse tidigare kunde ha upplevts, förbyttes i en bedövande tystnad. Det var ingen rofylld stillhet och lugn utan tung och dov som endast kan följa i dödens fotspår. Sjukdomen verkade i det tysta både natt och dag. De som ena dagen hade följt en när och kär till den sista vilan var själva färdiga för samma resa dagen efter. Farsoten löpte amok och skonade inga hem. På gatorna kunde man se och höra jämmer från en förbipasserande sjukbår eller så kunde man se en svart kista passera i full fart. Det höga antalet döda på så kort tid satte stor press och prägel på dem som skulle hjälpa till. Pauline Lundström beskriver det som om det var svårt att få tag i bärare, de åtta som magistraten begärt hjälp från, då de var lamslagna av skräck.

Rädslan för att bli sjuka själva måste ha varit förhärskande. Det är lätt att förstå att en domedagsstämning hade infunnit sig i Eskilstuna då kyrkklockorna ringde konstant och de många rader av kistor som fick stå ovan jord under flera dagar på kyrkogården eftersom grävningsarbetet inte höll samma takt. För att få bort den värsta odör som följde med denna farsots många offer eldades en rökelse som innehöll en blandning av tjära, svavel och enris. Denna doft genomsyrade stadens gator".

Epidemin höll greppet under hösten men mattades betänkligt under oktober månad för att i november anses vara över. I slutet av oktober bedömde man att man kunde blåsa faran över för denna gång och stadens invånare arrangerade en avskedsfest för framförallt de från Kungliga Sundhetskommittén. Stadsläkare Malm, doktor Lundberg samt extraläkare Dahlberg och Djursberg avtackades och man hade aldrig tidigare sett en så månghövdad publik i Eskilstuna vid en offentlig tillställning. Dock återkom en liten epidemi av koleran under november, men den var betydligt mindre i omfattning och i mitten av samma månad hade inga nya kolerafall rapporterats.

Koleraepidemins förlopp hade varit rask. Den hade börjat vid gård 201 vid Nygatan två tomter från Kriebensgatan. Tre dagar senare angreps gård 200 mitt emot gård 201 vid Nygatan. Under de efter-

följande sju dagarna bröt koleran ut i flera gårdar utspridda på flera platser i staden och den största koncentrationen av gårdar som angreps var gårdarna 163-174 i fristaden. Gamla staden klarade sig till en början från farsoten men den 8 september drabbades gård 62. En vecka senare 15 september angreps granngården nr 63. Därefter följde ett par nya fall men riktig fart fick den från den 23 oktober fram till den 8 november. Gård efter gård föll i kolerans fotspår. När sammanräkningen för kolerans offer var klar hade 201 människor dött under 1855.

Bengt Lundblad
fil kand.

Besök vår hemsida www.essf.se med jämna mellanrum och håll dig uppdaterad med allt som händer i vår förening.

Du som inte uppgett din e-postadress eller som har bytt e-postadress meddela det till essf@telia.com.

Det är endast genom e-posten vi når dig med våra "Nyhetsbrev".

Släktforskdagarna 2011

NORRKÖPING · 26-28 AUGUSTI · LOUIS DE GEER

Lördagen den 27 augusti anordnar vi en bussresa till Släktforskdagarna i Norrköping.

Mässan öppnar kl. 9:00 och stänger kl. 17:00.

Invigning av Mässan kl. 10.00.

Mässan erbjuder förutom en massa utställare även föredrag m.m.

Se mer info på www.sfd2011.se

Pris: 100 kr. för medlem i ESSF.

250 kr. för icke medlem.

OBS! Entréavgift till Mässan ingår EJ.

Påstigning kommer att ske vid följande platser:

Västervikstorget Strängnäs kl. 7:15, ICA Ekängen Eskilstuna kl. 7:35, busshållplatsen Sveaplan kl. 7:45,

Eskilstuna Teater kl. 8:00, busshållplatsen Skjulsta 8:10

Vi beräknas vara tillbaka i Eskilstuna c:a kl. 18:30 och i Strängnäs kl. 19:00.

Anmälan senast den 10 augusti till: Gunilla Thörne, 0152-18 663,

e-post: lasse.gunilla@telia.com

Vid anmälan ange påstigningsplats.

Inbetalning till föreningens **Pg 73 81 41 - 1 i direkt anslutning till anmälan.**

Märk inbetalningen med "Norrköping".

Anmälan är bindande. Ingen återbetalning vid återbud.

Vi använder oss av principen "först till kvarn får mala".

Väl mött till en givande dag.

Min farfars farfar distinktions-korpralen Anders Larsson Wictor

Anders föddes söndagen den 7 i slaktmånaden oktober 1810 och döptes 3 dagar senare. Föräldrar är torparen Lars Andersson, född 1764, och den nästan 29 år yngre Stina Kajsa Andersdotter, född 1793. De gifter sig i Sköldinge 12/11 1809, en knapp månad efter att brudens morfar dött.

Familjen bosätter sig vid den avlidne morfaderns gård Bromma i Wäster rote i Sköldinge.

Lite mer om modern Stina-Kajsa:

När hon är 7 månader gammal dör fadern, soldaten Anders Sjölund vid Lörtorps, eller som det också kallas, Sjölanda soldattorp, av blodstörtning endast 25 år gammal. Hon och modern flyttar till morföräldrarna vid Bromma i Sköldinge och Stina Kajsa verkar bli ”adopterad” av morföräldrarna. I Sköldinge AI:5 sid. 87 står Stina Kajsa antecknad som ”dot. d” tillsammans med morföräldrarna och inte med modern på samma sida. Morfadern var en av rotebönderna till Lörtorps soldattorp.

Modern gifter om sig år 1800 och Kajsa-Stina får en halvbror 1801. Modern blir ånyo ”änka” troligen 1805. Enl. notering i kyrkboken 1813 är mannen försvunnen sedan 8 år. Modern gifter om sig 1812 och 4 månader senare får Stina-Kajsa ytterligare en halvbror. Moderns nya familj flyttar till Floda där dom lever till första halvan av 1850-talet. Modern dör 1854.

Lite mer om Anders far torparen Lars Andersson:

Vid giftermålet med Stina-Kajsa flyttar Lars från Hälltorp i Stora Malm till Stina-Kajsa och hennes mor och mormor vid Bromma i Sköldinge. Anders föds 1810 och drygt 2 år senare får han en syster Britta Stina.

Drygt 21 år gammal avlider modern i hetsig feber i augusti 1814 och Anders blir moderlös före 4 års ålder.

Året efter gifter den 51-åriga fadern Lars om

sig med den 40-åriga Maria Andersdotter, född i Sköldinge på julaftonen 1775. Anders får inga ytterligare syskon.

Nu åter till Anders Larsson.

Han växer upp tillsammans med fadern, fostermodern och systemen. Vid 15 års ålder lämnar han föräldrahemmet och blir dräng vid gården Åsa i kyrkoroten i Sköldinge, troligen det som idag är folkhögskola. Under denna tid blir han även konfirmerad.

Året efter flyttar han dock tillbaka till föräldrahemmet Bromma.

En knapp vecka före sin 16-årsdag blir Anders antagen till soldat vid Viks soldattorp nr: 412 i Talja rote i Mellösa. I husförhörlängden för Bromma (Sköldinge AI:9 sid. 164) står antecknat att Anders är ”recrüt”. Han är vid antagningen 181 cm lång och antar/tilldelas namnet Wictor.

Enligt generalmönsterrullan börjar han sitt arbete vid torpet som soldat 31/10 1826. Enligt Mellösa AI:11 flyttar han dock inte in till torpet från Sköldinge förrän år 1827.

Äktenskapet med Anna Cajsa Olsdotter.

Den nästan 13 år äldre Anna Cajsa Olsdotter (född 9/1 1798 i Lilla Mällösa) flyttar in på Viks soldattorp någon gång under sommaren 1828. Hon tar nattvarlden tillsammans med Anders första gången den 7/9 1828 – gången innan, den 13/4 var Anders ensam vid nattvardstagandet.

På hösten flyttar även hennes far, enklingen Olof Jansson (1761-1837) till torpet.

Den 4/12 1829, Anders har nyss fyllt 19 år, föds dottern Stina Lotta. Dottern är inte antecknad som oäkta och modern står inskriven som hustru till Anders, så dom har blivit vigda. Jag har dock inte funnit någon sådan anteckning i kyrkböckerna för Lilla Mellösa.

Dottern blir dock aldrig 2 år utan dör på hösten 1831.

Knappt 9 månader efter första dotterns död föds dottern Anna den 5/6 1832.

Redan vid hennes födelse tillstöter problem och hon blir nöddöpt samma dag av soldathustrun Stina Andersdotter Mild.

En vecka efter dotterns död dör även den drygt 34-åriga modern och den knappt 22-årige Anders blir barnlös änklung.

I bouppteckningen efter Anna Cajsa finns bland annat följande upptaget:

Husgeråd: 11 Tallrikar, 1 glas och 4 bouteljer

Möbler: 1 Klaff (köp), 1 fällbord, 1 matskåp, 6 stolar, 1 soffa, 1 sittsoffa, 1 väggur, 1 säng med omhäng, 1 väfstol, 1 större kista och 1 hyvelbänk

Kreatur: 2 kor [för 10 riksdaler] och 1 sommarkalv

Qvins gångkläder: 8 klänningar, 1 kappa och 3 schalar

Hur fick man plats med detta på torpet med en golvyta av ungefär 35 m²? Var kom alla saker ifrån? Den 16-åriga Anders kan knappast ha tillfört speciellt mycket till boet? Svaret är väl att det mesta har kommit med hustrun och hennes far.

Nu går vi tillbaka till Anders far, torparen Lars Andersson.

År 1827 flyttar han och hustrun Maria och Anders syster Britta Stina från Stora Bromma till Damstugan vid Högberg i Sköldinge. Det är troligen härifrån som namnet Högberg kommer, som en del av sonsönerna tar i mitten av 1800-talet.

Året därpå 1828 dör hustrun Maria 52 år gammal i lungrot.

1829 flyttar Anders syster Britta Stina från fadern till Åsa i kyrkoroten i Sköldinge. Inte samma ställe där hennes bror ett par år tidigare var dräng.

Hon flyttar runt i trakten, byter adress i stort sett varje år, och gifter sig 1838 med Henrik Wilhelm Frank. De får 2 döttrar och 2 söner, varav endast yngste sonen verkar dö i späda ålder.

Lars Andersson dör av bräck som fattighjon den 4

feb. 1837. I husförhörslängden står att han var vanför.

Äktenskapet med Johanna Sofia Larsdotter.

Under 1832 flyttar Johanna Sofia Larsdotter in på soldattorpet. Inte fullt 7 månader efter första hustruns död gifter sig Anders och Johanna. Hon är född 1812 i Floda, flyttar därifrån till Lilla Mällösa 1827.

Vid flytten därifrån insmög sig ett fel i kyrkböckerna. Det står i Lilla Mellösa AI:12 att hon är född i Lista, vilket har förorsakat en hel del extraarbete.

Den 14/11 1833 föds sonen Eric Johan men dör ungefär 2½ år senare.

1835 föds dottern Catharina Sophia, 1838 sonen Anders Fredrik, sedan föds med 2 års mellanrum sönerna Frans Oskar, August Richard, Carl Johan och dottern Johanna Josefina. År 1849 föds dottern Charlotta som dock dör 1½ månad senare. År 1853 föds sonen Gustaf Albert som dör ett drygt år senare och 1855 föds sonen Erik Alfred som endast blir några veckor gammal. Slutligen föds sonen Adolf Reinhold 1858. Mer om dessa senare.

År 1836 antas Anders som soldat vid Veckla i Vadsbro och flyttar in 12/12 1836. Året därpå antas han till soldat vid Aggarne soldattorp. Han är då 27 år och 179 cm lång, samtidigt blir han Corporal.

2 år senare antas han till soldat vid Banninge i Floda. Här blir han kvar i 20 år.

Vid mönstring 15/6 1859 begär han, nästan 49 år gammal, och beviljas avsked.

År 1863 flyttar familjen från soldattorpet i Banninge till, det troligen nybyggda, Victorslund i Floda.

Banninge sodattorp nr 312 på 1970-talet

Om man jämför kartor från denna tidsperiod, så tillkommer det ett torp strax intill Banninges två soldattorp. Torpet heter idag "Lilla Källtorp", men kallades av ortsbefolkningen för Viktors.

Namnet lär komma av att ladugårdskarlen Viktor Olsson vid Banninge bodde här. Men det finns ju inget som säger att namnet även kan ha äldre anor.

Anders dör vid Viktorslund år 1885, drygt 74 år gammal. Änkan Johanna Sofia och yngste sonen bor kvar vid torpet.

Fem år senare, då sonen flyttat till Stockholm, flyttar hon hem till äldste sonen i Törnlunda i Ärla.

Hon avlider dock efter knappt fyra månader i samband med en flytt på några kilometer till Axnäs i Ärla. Under denna tid har hon varit skriven på "socknen" i Floda.

I samband med bouppteckningen efter henne är yngste sonen Adolph Reinhold försvunnen och efterlyses i Post och Inrikes Tidningar av Oppunda Häradsrätt.

Hur har det gått för barnen?

Äldsta dottern **Catharina Sophia Andersdotter** gifter sig 1863 med statdrängen Anders Pehrsson, de får fyra döttrar. De flyttar runt mellan olika gårdar i Floda under hela sin livstid.

Sonen **Anders Fredrik Viktor** flyttar till Örsta i Stenkvista år 1860. Vid flyttningen står det att han hette Anders Fredrik Victor i Floda och i Sten-

Fredrik V Törnblom

kvista B:3 står det att han hette Fredrik Victor Törnblom. I husförhörlängden för samma år står det: Skomak-aren Fredrik Victor som nu kallar sig för Törnblom. Enligt släktsägnen var det prästen som ansåg att man inte kunde heta Victor i efternamn, därav namnbytet.

Han gifte sig 1861 och får två söner och en dotter. Han bor kvar vid Axnäs i Ärla till sin död 1903.

Sonen **Frans Oskar Andersson** gifter sig också 1861 och flyttar via V. Vingåker, Stora Malm till Järnvägs-

stationen i Katrineholm. De får fyra döttrar och fem söner, varav en dotter flyttar till USA. Han är till yrket skraddare och dör år 1925.

Skomakaren **August Richard Högberg** gifter sig 1864. Samma år får de en dotter, som dock endast blir ett halvt år gammal. Via Stora Malm och Bettna hamnar de slutligen i Eskilstuna. Hustrun dör och ett drygt år senare, 1911, dör även August Richard av alkoholism.

Dottern **Johanna Josefina Andersdotter** gifter sig 1872 med statdrängen och senare brukaren Carl Wilhelm Andersson. De bor kvar i Floda och får två döttrar och två söner.

Adolf R Högberg

Sladdsonen, skraddaren **Adolf Reinhold Andersson**, flyttar 1876 till Stockholm. Han gifter sig 1885 med en flicka från Värmdö. De får tre döttrar och sex söner. Fem av barnen når vuxen ålder och en av dessa utvandrar till USA. Enligt en tidningsannons den 16 december

1890 byter han efternamn till Högberg. De lever under mycket knappa förhållanden och åtminstone ett av barnen utlämnas av Stockholms Fattigvård till Vimmerby.

Eskilstuna 200 år efter Anders födelse.

Leif Törnblom

Årsmötet 5/3 2011

Ett 60-tal medlemmar hade hörsammat kallelsen till Seniorcentrum i Eskilstuna lördagen den 5 mars.

Som inledning fick deltagarna ta del av hur Eva Emanuelsson och Göran Källgården, från Enecopia Släktforskarförening i Enköping, berättade om hur släktforskning, allmän historieforskning och ett skrivarbete resulterat i 1800-tals romanen "Gustav".

Göran Källgården hade börjat forska i domböcker, husförhörlängder, mantalslängder m.m. om Gustafw Hagström. Det blev så småningom ett ganska digert material och efter att ha presenterat detta för Eva Emanuelsson kom man överens om att försöka samla detta i bokform. Eva som tidigare sysslat med skrivarbete var först tveksam, men tyckte att det var värt ett försök. Arbetet tog sin början och efter ca 2½ år var boken färdig.

Den skildrar ett intressant livsöde på 1800-talet och intresserade mötesbesökare fick tillfälle att köpa ett exemplar. Eva och Göran avtackades med en applåd och blommor.

I pausen efter föredraget var det dags för kaffe med dopp och därefter kallade Richard till allvaret d.v.s. mötesförhandlingar och förklarade årsmötet öppnat.

Röstlängden fastställdes och som protokollsjusterare/rösträknare valdes Börje Länn och Jan Edenmo. Ordförande för mötet valdes Richard Attered och styrelsen anmälde Iris Renholm som sekreterare.

Dagordningen fastställdes och därefter genomgicks styrelsens verksamhetsberättelse för det gångna året, vilken godkändes och lades till handlingarna.

Det kan noteras att verksamheten har legat på en hög nivå med ett stort antal aktiviteter, en fortsatt god anslutning till kursverksamheten, registervården, gravårdsinventeringen och ett antal resor.

Så följde genomgång av resultat- och balansräkning och revisorernas berättelse.

Fastställande av resultat- och balansräkningen godkändes och därefter kunde mötet bevilja styrelsen

ansvarsfrihet för det gångna året. Genomgång av och beslut om verksamhetsplan och budget för innevarande verksamhetsår följde och godkändes.

Så följde val av styrelse och övriga ledamöter för verksamhetsåret 2011.

Som Ordförande 1 år valdes Richard Attered, *omval*. Kassör på 2 år Kjell Ivarsson, *omval*.

Ledamot på 1 år Gunilla Thörne, *fullnadsval*.

Ledamöter på 2 år Anne-Lie Holmström, Sören Wister och Kerstin Nilsson, *alla nyval*.

Revisorer Gerd Niedergesäss och Britt-Marie Andersson, *ordinarie*.

Revisorssuppleant Birgitta Ålund, Valberedning Karl-Inge Karlberg och Leif Lindholm, *ordinarie*.

Nils-Georg Lindström, *suppleant*.

Under övriga frågor framkom ett önskemål om att få en ny logotype för föreningen.

Denna fråga har varit upp för ett antal år sedan, då även ett antal förslag presenterades. Men beslutet på det mötet var enhälligt att bibehålla den nuvarande logotypen.

Ulla-Britt Svensson och Bengt-Göran Johansson, som lämnar sina uppdrag i styrelsen efter 6 resp. 2 år, avtackades.

Ordförande förklarade därefter årsmötet avslutat.

Bertil Börstell

Invigning av Eskilskällan på Eskilstuna Stadsbiblioteket 26 mars

Efter en viss ombyggnad på Stadsbiblioteket invigdes den nya Eskilskällan med bl.a. ett nytt släktforskarrum. Från vår förening kommer "jourhavande släktforskare" att finnas där varje helgfri måndag mellan 13.00 - 16:00 och sista helgfria lördagen i månaden mellan 12.00 - 15.00 för att hjälpa besökare. Detta kommer att pågå hela året med uppehåll endast under semesterperioden. 31 st. både gamla och nya medlemmar, anmälde sig till att vara "jourhavande släktforskare".

Richard Attered
Foto & text

Verksamhets- berättelse för 2010

Den som vill ha
Verksamhetsberättelsen
kan beställa den via
essf@telia.com

Björn Lindwall öppningstalar

Theofron Munktell/Ralph Angestam

Nya släktforskarrummet

Nya släktforskarrummet

Jourhavande släktforskare på informationsmöte

De resande bröderna i Storlien

Här följer fortsättning från Anbudet nr 1-2011 med avskrifter av anteckningar, brev och kort mellan mamma Anna Greta Åström, systrarna Anna och Hulda i Södergården, Ödeshög och "De resande bröderna i Storlien", Axel Teodor Jonsson och Johan Fredrik Åström. Resan varade mellan den 7 juli – 2 augusti 1900.

Brev från Storlien den 18 juli 00

Kära mamma och systrar. Tack för brevet som vi fått idag.

Just nu komma vi upp på rummet välmående efter den utmärkta middagen, som vi fått till lifs.

Här är ett utmärkt bord med mycken och god mat. Till middag: fint smörgåsbord med renstek, lax, getost, fisk och ibland hummer. Tre och 4 rätter mat af kött och fisk, två slags soppa samt efterrätt och kaffe. Sedan berger man sig. Frukost: smörgåsbord, varm köttmat, ägg, the, kaffe, varm och kall mjölk, allt efter behag. Qvällarna lika med frukost. Priset av 3 kr. 25 öre person om dagen. Här är mycket fint folk. Jag känner ännu ej alla så noga, annars skulle jag göra liksom beskrifning på dem. Men det kanske blir. Här finns riktiga madonnor till fruvar. Stora, kraftiga, tjocka, feta exemplar. Fru Majorskan F. från Söderhamn t.ex. försvinner inte i sänghalmen: Hon skulle inte ta sig illa ut med ett bälte om lifvet och svärd vid sidan. Jag tror nog det är bäst att herr Majoren är snäll. Frun ser ut att kunna svalka hans blod, om det någon gång skulle sjuda över. Här finns det sidenlif och frasande sidenkjolar, blixtrande diamanter i ringar och broscher. Så finns här Fröknar, gott om, af obestämd ålder, långa och smala. Vi intressera oss särskildt för en ovanligt lång och rak, brun och med korpsvart hår, som slutar i en liten knut. John påstår säkert att det är toppen av en afklippt flughåf full af drängta flugor, men jag tror att det är hennes egna hår. De hafva inga skärp om lifvet men kragar och herrhalsdukar av alla kulörer. Herrarna äro också fina förstås. Jag tror att Baron Lagerfelt och hans dotter äro enklast klädda af alle-sammans. Jag har idag talat med Baronen i fjellen. Han lider också av andtäppa och har försökt allting, men ingenting har varit så bra

som vistelsen här en månad hvarje sommar sade han.

Få se hur länge vi stannar. Då det ingenting särskildt är hemma kanske vi bli qvar nästa vecka också. Hinner ej mer nu. Man får inte sitta inne här. Skrif adressen antingen till mig eller John och sluta upp med "De resande bröderna". Adr. Jernvägshotellet Storlien. Helsningar från Axel.

Särskildt tack mamma lilla för raderna. Det var roligt se stilen.

Älskade Mor och Syskon!

Hjärtligt tack för Edra bref och gratulationer på Fredrik-dagen. Vi lefva häruppe så idylliskt utan att veta dagens namn eller data, så att det blef en fullständig öfverraskning att det redan var fruntimmersveckan. Här tycker jag att det är denna veckan jämt inte för det att här finns några fruntimmer utan därför att det nästan ständigt regnar. Jag sitter just nu hemma på vårt trefliga rum och hör regnet smattra mot taket, medan Axel trots ovädret har flugit högt till väders, försiktigvis dock beväpnad med paraply. För öfrigt tycker jag bror Axel är ovanligt kry och mån om att se sevärdheter. När vi två varit i städer eller andra orter med handelsbodas, har han gifvet stannat vid hvarje fönster, satt på sig fönstren och sedan med kännarens min granskat, hvad som kan finnas såsom kaffekannor, armband, knifvar, hängslen, snörlif, klädningar, knapp-nålar, skosnören, knappar, kalsonger m.m.

I Trondhjem tyckte vi båda, att det var ovanligt tråkigt, men kanske det berodde därpå, att allt fint folk vid denna tid ligger på landet, så att staden tedde sig ödslig och dyster med sina små tvåvåningshus af trä, målade med någon obestämd färg, vars namn i dagliga lifvet jag ej kan i bref uttala. Folket gjorde ej heller något starkare intryck på oss, inte ens de norska "pigerna". Jag råkade i min älskvärdhet kalla en liten tös för rar, men det skulle jag aldrig gjort. Hon tog på sig den förolämpades min, svängde rundt på klacken och "snackade" några oförståeliga ord och jag fick stå med skammen utan att bli serverad det vischyvatten, jag begärt. När jag kom till Sverige fick

jag lösningen på gåtan. Rar betyder någonting rysligt om flickor så att jag kan inte riktigt tala om det nu.

Här i Storlien går allt lugnt och stilla till. Dagarna tillbringas av luftgästerna med ätande och spetande i bergen. Gamla gubbar och gummor pusta som små ångmaskiner uppför dessa

men mest riskabelt tycker jag det är, att här finnes många oförstådde med, både feta och tunna, hvilka gå här utan förkläden och minsta tillsyn! Jag undrar hvad Fruarna i Ödeshög skulle säga om det! Vårds-löst är det ju!

Till sist vill jag särskilt tacka Mor ej blott för gratulationerna utan i synnerhet för att hon skref några välkomna rader. Vi blefvo båda så glada däråt. De hjärtligaste hälsningar till Eder alla! Skrif snart!

Eder tillgifne Johan.

Brev till Storlien

Hemmet den 20 juli 1900

Kära bröder! Tusen tack för dagens trefliga och välkomna bref! Tänk så roligt ni måtta ha och så mycket ni får se, Hulda och jag gå nästan och ångra oss här hemma att vi ej följde med, men vi får hoppas att det blir vår tur en annan gång. I dag kom äfven med posten till mig ett fotografi af bror John och Frölén, som togs här i trädgården i somras, det är mycket bra. Brevet var afstämpladt i Wisby så han är väl där kan jag tro, skrifver du till honom John, så helsa och tacka. Ja fortfarande är Gudskelof allt godt och bra hemma, alla äro friska och Anderssons sköter om och styr med allt så väl och snälla och vänliga äro de, han kommer ofta in och talar med Mamma om arbetet. Ett utmärkt härligt och varmt väder ha vi, det har ännu ej regnat någon dag i fruntimmersveckan. Kommissarien tittar in till oss rätt ofta och pratar om en stund. Han var inne i dag när vi fingo edra bref, och dem han fick läsa. --

Kan du tänka dig John, att Frölén skref Högädla fröken till mig, jag höll på att bli ond, ty det är ju merendels till äldre man skrifver så, men det var väl icke illa ment. Ni får förlåta att jag skrifver slarfvit, men jag har suttit och spritat ärter så jag är öm i fingrarna. --

I denna vecka har vi sömmerskor här och 1 Augusti får vi väl igen vår vän Maria Hähl, och då så får

vi annat att veta igen. Inga nyheter har jag att förtälja, för här händer inget. Det är ju rätt, vi fick bref ifrån Morbror Karl i går, der han talar om att han står färdig att gifta sig, det har redan lyst tre gånger för honom och så säger han att det vore roligt om någon af oss ville komma på bröllopet, hvarsom han närmare skall underrätta. Nej nu farväl för i dag, förlåt alla fel och brister i mitt bref. Många helsningar syster Anna.

Brev till Södergården Ödeshög

Storlien 21/7.0.

Kära mamma och systrar. Wi hafa nu beslutat att lemna Storlien i morgon middag och anträda hemresan. I morgon stanna vi i Dufnäs för att se Tännforsen, om Måndag i Åre för att bestiga Åreskutan, så stanna vi i Östersund kanske 2 dagar för att se staden, Frösön och storsjödjuret. Därefter öfver Bollnäs och in i Dalarna, så att jag fruktar hemresan tar bortåt 14 dagar. En dag i "Sätters sköna dal", en dag i Upsala och 2-3 dagar i Stockholm.

Här har nu några dagar varit ett tjuf- och rackareväder. 2-3 grader varmt, blåser orkan och regnar som om alla himmelens fönster äro öppnade, uppe i fjellen kom jag in i hagelbyar i går. Här kan bli snö hvilken dag som helst. Doctor Vesterlund har inbilat luftgästerna här, att en regn och ruskvädersdag här är lika god för helsan som 2 vackra dagar här. Starka i sin tro klifva således äldre och yngre herrar och damer här i backarna genomvåta som tuppar. De vandra huller om buller som Israels barn i öknen, men när de komma ner till hotellet middagsdags kl 2 så "knorrar dom", d.v.s. de taga sig en perla. Waren helsad från Axel

Har Maria Hähl kommit tillbaka så helsa henne hjertligt. I annat fall går an telefonledes.

Göte Andersson

Kalendarium

Dag	Klockan	Aktivitet	Plats
Lördag 28 maj	09.00 -	Sightseeingtur "I Lohes och Celsings fotspår"	se annons & essf.se
Måndag 22 aug	13.00 -	Första öppetdagen lokalen Eskilstuna	
Onsdag 24 aug	18.00 -	Första öppetdagen lokalen Strängnäs	
Lördag 27 aug	07.00 -	Bussresa till Norrköping	se annons & essf.se
Prel. vecka 36		"Prova på släktforskning" för allmänheten - SVAR informerar	Eskilstuna
Prel. vecka 36		"Prova på släktforskning" för allmänheten - SVAR informerar	Strängnäs
Lördag 8 okt	13.00 -	Höstmöte	Seniorcentrum, Eskilstuna

Nya medlemmar

Börje Eriksson
Vapengatan 25
644 35 Torshälla

**Marita Alléen
Forssman**
Mälartvägen 16
645 50 Strängnäs

Jörgen Karlsson
Andersrovägen 22
635 08 Eskilstuna

Lena Thorsén
Sörby Gärd 1, Fogdö
645 92 Strängnäs

Berit Berglund
Sturegatan 5
632 30 Eskilstuna

Lars Forssman
Mälartvägen 16
645 50 Strängnäs

Elsie-Mari Karlsson
Andersrovägen 22
635 08 Eskilstuna

Siv Stenvinkel
Kvarngatan 10
645 30 Strängnäs

Kerstin Gustafsson
Grängsgatan 33
633 42 Eskilstuna

Gunilla Hård
Finningevägen 43 C
645 40 Strängnäs

Siv-Britt Berg
Tomtebogatan 4
644 32 Torshälla

Margareta Snibb
Dunkers-Sundby 3
642 96 Malmköping

Pehr Hallbert
Lindövägen 4
633 47 Eskilstuna

Birgitta Widellund
Högvallavägen 9 B
633 70 Hällsta

Billy Sjögren
Tegelbruksgatan 22 A
644 33 Torshälla

Avlidna medlemmar

(som kommit till styrelsens kännedom)

Birgitta Casserlöv
Sörgårdsgatan 17
645 33 Strängnäs

Cicela Aldrin
Hedensbergsvägen 6
640 43 Ärla

Monica André
Nyckelövägen 34
725 92 Västerås

Bernt Arkeborn
Krongatan 7
632 26 Eskilstuna

Våra nya styrelseledamöter

Foto: Richard Attered

Anne-Lie Holmström, Mariefred.
Dataansvarig Strängnäs

Sören Wister, Eskilstuna.
Utbildningsansvarig

Kerstin Nilsson, Strängnäs.
Vice sekr., lokalsvarig Strängnäs